

охрана на Адрия, защото се носеше слух, че от италианския бряг могат да дойдат корабите с войските на младия Жан дьо Бетюн, син на стария бранник Конон.

На юг Драгота, далечен сродник на покойния деспот Слав, заедно с ^{Жекович дъти} Мануил Комнен ^и пазеха долните предели.

Защото най-сетне Бела IV не бе можал да измисли нов предлог, за да откаже на подканванията на папата, и бе събрал войските си, готови всеки миг да настъпят в България. При тази вест севасторатор Александър бе променил името на сина си Калиман в - Калоян. Бодуен бе въоръжил огромна рат, която само диреше път, през който да премине по-бързо към Константинопол. Част от войската му, под водачеството на храбрия Жан дьо Бетюн, ~~бе преминала в Италия~~, ^(смяташе) като смяташе да се натовари на венециански галери и да отиде към Константиновград по море. А ако Бодуен склонеше да подпише съюза с Бела, можеше да сваля войски на българския бряг при Драч и от там да нахлуе в земите на Асена.

Граф дьо Бретан бе събрал десет хиляди пешаци и две хиляди конници. Граф дьо Бар водеше със себе си сто отбрани рицари с всичките им люде.

Великото царство бе застрашено в основите си. Нима бог ще ^{свободно} завинаги да оттегли десницата си от ~~свободно~~ дело? Не пишеше ли на колоната в „Св. 40 мъченици“, че нищо не става без Неговата воля? Не беше ли неговата милост подкрепила малката Асенова рат при страшния Флокотнишки бой?

И сега... - се молеше Иоан Асен - и сега ни помогни. Покажи ни своята милост... Какъвто и грях да съм сторил - правил съм го за доброто на своите люде, за запазване на царството, което Ти ми създаде. Ако съм съгрешил, прости ми.

И някакъв глас отекваше дълбоко в него:

Само който не се е борил със Сатаната, той не се е очернял